

Marius RIZEA:

„Atunci când îți este mai greu,
lucrurile
ies mai bine”

CLAUDIA LIPAN: *Ce influență a avut pregătirea unui adevărat recital Caragiale?*

MARIUS RIZEA: *Boborul*, schița cu care m-am prezentat la secțiunea „liber alese”, a fost pregătită de multă vreme, dar în cadrul unui repertoriu de concurs. Orice actor are nevoie, în momentul în care termină facultatea, să lucreze un repertoriu care înseamnă mai mult decât o poezie și-o povestioară. La Gala Tânărului Actor, am considerat că mă poate pune foarte bine în pagină. Puteam să ofer mai mult din calitățile personale pe marginea acestui text. Fiind un actor puțin mai expresiv, Caragiale mă ținea ca o oală sub presiune, reduceam totul la economia de mijloace. *Boborul* nu este un text care prinde imediat la public, umorul este greoi, dar mă prezentam totuși în fața unui juriu obiectiv, care avea o altfel de arie perceptivă, căuta altceva în afară de umor. Am luptat pentru acest text, mai ales când am aflat că proba obligatorie înseamnă tot Caragiale. Ideea acestei probe a fost foarte bună, este un prilej obiectiv de a vedea candidații. Dacă toți am plecat de-acasă cu un text care ni s-a părut că ne reprezintă bine, *Moșii* au fost lucrați de fiecare în parte și bănuiesc că alegerea însăși a textului a venit ca să ușureze într-un fel munca juriului. Nu am lucrat cu un regizor și îmi pare rău că la Secțiunea grup n-am avut altă soluție pentru spectacol. La individual, părerea mea este că fiecare actor, aflat într-un concurs în care e/pe e/se reprezintă, trebuie să își aleagă o scriitură care-i place foarte mult, un text cu care să se simtă foarte bine și pe care să-l lucreze așa cum crede de cuviință. La grup, am lucrat împreună cu Cristian Crețu; noi ne cunoaștem, de altfel, de multă vreme, am fost colegi în teatru... Am avut încredere în el ca actor, dar s-a simțit lipsa unui schelet, a unei chei în care să putem juca. Ne-am asumat spectacolul, am fost câteodată nesiguri în scenă, lumea s-a relaxat și a judecat totul „la prima mână”, cum s-ar zice. Îmi pare rău de asta, pentru că eu sunt un actor care iubește foarte mult publicul căruia i se adresează.

C.L.: *Când ai aflat de Festivalul de la Avignon?*

M.R.: După ce am luat premiul și am primit asta ca o surpriză foarte plăcută. Mi-ar părea bine dacă Mihai și Ada vor putea să plece la Avignon, pentru că sunt talentați. Îmi pare rău că un criteriu de departajare a fost chiar proba impusă. Dacă Mihai Arsene și-ar fi pregătit cu mai multă seriozitate *Tabla de materii*, ar fi

avut mari șanse de a câștiga. Mai ales după ce el s-a prezentat foarte bine cu *Lecția* lui Ionescu. Sincer vorbind, dacă ar fi fost după mine, aș fi dat premiul la toți patru.

C.L.: *Ce se întâmplă în culise în tot acest timp?*

M.R.: Atmosferă încinsă, și la propriu, și la figurat. S-a spus că actorii nu au avut condiții la Mangalia. Eu nu aș fi de acord cu asta și m-a deranjat că unii dintre noi au vorbit în numele tuturor. Am avut toți aceleași condiții, care nu au fost plăcute întotdeauna, asta este adevărat, dar credința mea este că atunci când îți e mai greu lucrurile ies mai bine. Dacă ar fi ușor, ne-am acomoda cu lejeritatea. Fiind greu, ne-am concentrat mai mult și am luptat și cu alți factori decât cu noi înșine. Trebuia să faci față publicului, în primul rând, public care, la căldura de 40 grade din sală, a suportat un maraton extraordinar. Este și meritul actorilor că au reușit să îi mențină curiozitatea. O notă bună aș da spectacolului care a și câștigat, dar cred că sunt un pic subiectiv, îi cunosc pe actori. Dar soluția regizorală cu care a venit Florinel Piersic mi s-a părut bună. La fel cum – pe alocuri – mi-a plăcut primul spectacol al trupei din Iași. Mărturisesc că n-am trecut niciodată prin emoțiile pe care le-am avut la această Gală și n-am înțeles de ce. Poate și miza pusă în joc, poate căldura...

C.L.: *Ce vrei să faci de-acum încolo?*

M.R.: Vreau să fac meserie.

Claudia LIPAN

